

i Diebliffet foreligger, tor jeg dog maaffee for Sammenligningens Skyld ganske fort henlede Opmærksomheden paa, at jeg med Hensyn til den ligeledes har imødefommet det, der er vedtaget ved 2den Behandling, saavidt det har været mig muligt, idet jeg nemlig har foreslaaet nye Satser for Contoirhold for Amtsforvalterne, hvilke ere mindre end dem, der oprindeligt vare foreslaaede, men noget større end dem, Udvalget havde bragt i Forslag og Thinget vedtaget. Det oprindelige Lovforslags Tptalsum til Contoirholdsgodtgjørelser udgjorde et Beløb af 34,100 Rd., hvilken Sum efter mine Forslag vil blive nedsat til 30,750 Rd., altsaa en Besparelse af henved 3,500 Rd., hvoraf der dog i de første Aar paa Grund af visse personlige Tilfæg, der nødvendig maae udredes til Amtsforvaltere, som tidligere have været under de nuværende Bestemmelser med Hensyn til Contoirholdsgodtgjørelser, kun vil spares omtrent 1,500 Rd. Der vil altsaa strax blive en Besparelse, og denne vil yderligere foreges i Aarenes Løb. Det er altsaa min Takke herved at have givet det ærede Thing et Forslag, der maa siges at gaae i den samme Aand og i samme Retning, som af Lønningsudvalget er foreslaaet, men kun noget modereret i sine enkelte Bestemmelser, saaledes som jeg maatte ansee det nødvendigt, for at disse vigtige Embeder kunne blive forsvareligt røgte.

Ordføreren (S. A. Hansen): Efterat den høitærede Finantsminister har havt Ordet, kan jeg indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. Det ærede Thing vil her ligesom allerede ved flere af de behandlede Lønningslove see at det Udbytte, vi have faaet med Hensyn til Besparelser, kun er saare ringe, og at vi Skridt for Skridt have maattet gaae tilbage fra, hvad Udvalgets Fleertal havde maattet ansee for det Rette. Udvalgets Fleertal havde troet, at det vilde være muligt at undvære Amtsforvalterembederne, og havde i saa Henseende temmelig udførlig viist, i hvilken Retning man kunde gaae, samt hvilke Besparelser man derved kunde indføre; men da det kun var Udvalgets Fleertal, der vilde gaae den Vej, og da Ministeren strax modsatte sig

det, stillede vi ikke noget Forslag, hvortil vi notedes med udførlig at forklare vor Tanke i den Betænkning, der blev afgiven over Sagen. Med Hensyn til de Besparelser, der kunde gjenneføres, var Udvalget derimod enig om saadanne Forslag, som førte os ned til, hvad der blev vedtaget ved anden Behandling af denne Sag. Spørgsmaalet maatte nu stille sig saaledes for Udvalget, om man hellere vilde gaae ind paa en saadan Forhøielse, som den nuværende Finantsminister ansaae for nødvendig, for at han skulde give Loven sin Tilstemning, eller om man skulde lade denne Lov ligge til Fremtiden. Udvalget maatte da fige sig selv, at man, ialfald saalænge det nuværende Ministerium sad ved Roret, ikke vilde kunne vente i følgende Samlinger at faae indført større Besparelser, end vi allerede nu i denne Samling kunne opnaae, men skulde vi være saa heldige i en nærmere eller fjernere Fremtid at faae et Ministerium, der mere stemmer med Folkethingets Fleertals Mening om denne Sag, kunde vi jo optage Sagen paany til den Tid. Da det dog, som sagt, er uvisst, naar dette vil komme, have vi troet at burde tage det Mindre strax og haabe paa Fremtiden med Hensyn til det Mere. Som den høitærede Finantsminister har forklaret, vil der ved at gaae ind paa Loven, saaledes som den vil foreligge efter Finantsministerens Endringsforslag, opnaaes en Besparelse af noget over 7000 Rd. fra, hvad der nu medgaaer til Amtsforvalternes Lønning, og foruden dette er der opnaaet, hvad den høitagtede Minister ogsaa gjorde opmærksom paa, at vi efterhaanden ved Embedsledighed kunne vente at faae Antallet af Amtsforvalterembederne noget indskrænket, saaledes, at der kun bliver eet Amtsforvalterembede for hver Amtsrådsreds i Landet. Dette vil altsaa ogsaa efterhaanden kunne medføre nogen yderligere Besparelse. Det er derfor Udvalgets Forslag, at man slutter sig til Finantsministerens Endringer, og derved vinder temmelig Sikkerhed for, at Loven vil komme ud i nuværende Samling. Den høitagtede Minister udtalte med Hensyn til Lovforslagets § 3 vel ikke, at han havde nogen Betænktheds i saa Henseende, men at han antog, at